

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 รูปแบบในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง “กระบวนการกลายเป็นชายขายบริการ” โดยเป็นการวิจัยแบบ การศึกษาเฉพาะกรณี หรือกรณีศึกษา (case study) โดยศึกษาเฉพาะกรณี ชายขายบริการในบาร์และค็อกเทลเถาจน์ สำหรับกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยวิธีการวิจัย ผู้วิจัยจะใช้ 2 วิธีการผสมกัน คือ (1) การวิจัยเชิงสังคมวิทยา โดยจะใช้แบบสอบถาม (questionnaire) แบบคำถามปิด (closed-end question) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล (2) การวิจัยเชิงมานุษยวิทยา โดยจะใช้การวิจัยสนามทางมานุษยวิทยา (anthropological fieldwork) โดยกลุ่มคำถามจะมีลักษณะทั้งมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง โดยมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

หน่วยในการวิเคราะห์

หน่วยในการวิเคราะห์ (unit of analysis) สำหรับการศึกษานี้คือ “ชายขายบริการ” ที่ทำงานอยู่ในบาร์ และค็อกเทลเถาจน์ สำหรับกลุ่มรักร่วมเพศชาย ในเขตกรุงเทพมหานคร

3.2 กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ชายชายบริการที่ทำงานในบาร์และค็อกเทลเถาจน์สำหรับกลุ่มรักร่วมเพศชายในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 48 แห่ง รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทั้งสิ้น 883 ราย ดังนี้

เขตนางรัก(ย่านสีลม)

1. บาร์เบียร์บอย	จำนวน 20 ราย
2. บลูลสตาร์	จำนวน 16 ราย
3. เคอะบอยแบ่งคอก	จำนวน 35 ราย
4. จิตีบอย	จำนวน 23 ราย
5. ชาร์โคเน	จำนวน 20 ราย
6. ครีมบอยบาร์บีรี่	จำนวน 45 ราย
7. โกลด์เค้นค็อก	จำนวน 20 ราย
8. เฮนรี่	จำนวน 15 ราย
9. จูปีเตอร์	จำนวน 23 ราย
10. มาสเตอร์คลับ	จำนวน 12 ราย
11. นายเวย์	จำนวน 14 ราย
12. นิวแมน	จำนวน 26 ราย
13. ปากกรั้วพีเอ็ม	จำนวน 14 ราย
14. สกรูบอย	จำนวน 28 ราย
15. ซุปเปอร์เส็ก	จำนวน 35 ราย
16. ตะวัน	จำนวน 22 ราย
17. ท็อปแมน	จำนวน 13 ราย
18. ทไวไลท์	จำนวน 60 ราย

19. อีพ 2 บาร์	จำนวน 18 ราย
20. แบงก์สตูดิโอ	จำนวน 15 ราย
21. กูณ	จำนวน 25 ราย
22. โทมัสฮ็อก	จำนวน 35 ราย

เขตพญาไท(ย่านสะพานควาย)

23. อาละดิน	จำนวน 15 ราย
24. อคัม	จำนวน 12 ราย
25. อาปาเช่	จำนวน 9 ราย
26. บีไฮ	จำนวน 14 ราย
27. เบลามิ	จำนวน 35 ราย
28. ชาร์มมิ่ง	จำนวน 25 ราย
29. ฮิปโปโครม	จำนวน 16 ราย
30. โมคิฟาย	จำนวน 8 ราย
31. มิคไนท์คาวบอย	จำนวน 7 ราย
32. โอเอซิส	จำนวน 12 ราย
33. พาราไดส์	จำนวน 8 ราย
34. เซเว่นไนท์	จำนวน 12 ราย
35. สตรีทบอย	จำนวน 8 ราย
36. สแควร์	จำนวน 18 ราย
37. ท่อนซุง	จำนวน 6 ราย

เขตคลองเตย(ย่านสุขุมวิท)

38. บิ๊กบอย	จำนวน 10 ราย
39. อโคนิส	จำนวน 8 ราย
40. คัทเลอร์	จำนวน 10 ราย
41. อีโบนี	จำนวน 10 ราย

42. จีเพลส	จำนวน 12 ราย
43. หนาวอินเตอร์	จำนวน 20 ราย
44. เจ็ทเซ็ท	จำนวน 13 ราย
45. กุ่มวังตาล	จำนวน 20 ราย
46. ลามูร์	จำนวน 15 ราย
47. เทิร์นนิ่งพอยต์	จำนวน 13 ราย
48. แมนส์คลับ	จำนวน 11 ราย

กลุ่มตัวอย่าง

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบที่เป็นไปตามโอกาสทางสถิติ (probability sampling) โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1

สุ่มบาร์และค็อกเทลเลาจน์มา 50% โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ได้บาร์และค็อกเทลเลาจน์ที่ถูกคัดเลือก 24 แห่ง รวมทั้งสิ้น 575 ราย ดังนี้

เขตบางรัก(ย่านสีลม)

1. เคอะบอยแบงคอก	จำนวน 35 ราย
2. โกลด์เด็นค็อก	จำนวน 20 ราย
3. จูปีเตอร์	จำนวน 23 ราย
4. ซิตีบอย	จำนวน 23 ราย
5. ชุปเปอร์เล็ก	จำนวน 35 ราย
6. ตะวัน	จำนวน 22 ราย
7. ทไวไลท์	จำนวน 60 ราย
8. ครีมบอยบาร์บีรี่	จำนวน 45 ราย
9. มาชเวย์	จำนวน 14 ราย

10. อีพ 2 บาร์	จำนวน 18 ราย
11. สกรูบอย	จำนวน 28 ราย
12. โทม่าฮ็อค	จำนวน 35 ราย
13. นิวแมน	จำนวน 26 ราย

เขตพญาไท(ย่านสะพานควาย)

14. ฮิปโปโครม	จำนวน 16 ราย
15. พาราไดส์	จำนวน 8 ราย
16. เบลามิ	จำนวน 35 ราย
17. สเติ๊กซ์	จำนวน 18 ราย
18. อคัม	จำนวน 12 ราย
19. ชาร์มมิ่ง	จำนวน 25 ราย
20. อาละคิน	จำนวน 15 ราย
21. ไอเอซิส	จำนวน 12 ราย

เขตคลองเตย(ย่านสุขุมวิท)

22. บิ๊กบอย	จำนวน 10 ราย
23. กุ่มวังตาล	จำนวน 20 ราย
24. หนวดอินเตอร์	จำนวน 20 ราย

ขั้นที่ 2

คำนวณหาขนาดตัวอย่าง (sample size) โดยใช้สูตรต่อไปนี้ (โกวิท วงศ์รุ่งโรจน์, 2538)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง (0.05)
 N = จำนวนประชากรของบาร์และค็อกเทลเลาจน์ 24 แห่ง (575 ราย)
 n = จำนวนหรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

จะได้ $n = \frac{575}{1 + 575 (0.05)^2} = 238.88$ ราย

ขั้นที่ 3

กำหนดขนาดตัวอย่าง แต่ละบาร์หรือค็อกเทลเลาจน์แต่ละแห่ง โดยใช้สูตร

$$n_i = \frac{n (N_i)}{N}$$

เมื่อ n_i = ขนาดตัวอย่างของบาร์ หรือค็อกเทลเลาจน์แต่ละแห่ง
 n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N_i = ขนาดประชากรของของบาร์ หรือค็อกเทลเลาจน์แต่ละแห่ง
 N = จำนวนประชากรของบาร์ หรือค็อกเทลเลาจน์ 24 แห่ง

เช่น ขนาดตัวอย่างของบาร์ “เดอะบอยแบงคอก” ซึ่งมีจำนวนประชากร 35 ราย จะได้

$$n_i = \frac{238.88 (35)}{575} = 14.54 \text{ ราย}$$

ดังนั้น จึงแสดงจำนวนตัวอย่างของบาร์ และค็อกเทลเลาจน์ แต่ละแห่งได้ดังตารางที่

ตารางที่ 3-1 จำนวนตัวอย่างของบาร์และค็อกเทลเถาจน์

บาร์/ค็อกเทลเถาจน์	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
1. เคอะบอยแบงคอก	35	14.54
2. โกลด์เด็นค็อก	20	8.31
3. ฮิปโปโครม	16	6.65
4. คู่มวังคาล	20	8.31
5. จูปีเตอร์	23	9.56
6. จิตีบอย	23	9.56
7. ซุปเปอร์เล็ก	35	14.54
8. ตะวัน	22	9.14
9. ทไวไลท์	60	24.92
10. ครีมบอยบาร์บีรี่	45	18.70
11. บิ๊กบอย	10	4.15
12. พาราไดส์	8	3.32
13. มายเวย์	14	5.82
14. เบลามิ	35	14.54
15. สแต็กซ์	18	7.48
16. หมวดอินเตอร์	20	8.31
17. อดัม	12	4.98
18. ชาร์มมิ่ง	25	10.39
19. อาละคิน	15	6.23
20. อัพ 2 บาร์	18	7.48

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

บาร์/ค็อกเทลเลาจน์	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
21. สกรูบอย	28	11.63
22. โทมัสฮ็อค	35	14.54
23. นิวแมน	26	10.8
24. โอเอซิส	12	4.98
รวม	575	238.88

ขั้นที่ 4

เมื่อกำหนดตัวอย่างในของบาร์ และค็อกเทลเลาจน์แต่ละแห่งได้แล้ว ก็จะใช้การสุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นไปตามโอกาสทางสถิติ (non-random sampling technique) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) ทั้งนี้เนื่องจากชายขายบริการในบาร์ หรือค็อกเทลเลาจน์แต่ละแห่งต้องออกมาทำงานอยู่แล้ว โดยเก็บเฉพาะชายขายบริการที่ผู้วิจัยพบในขณะที่ไปเก็บตัวอย่าง จนครบตามจำนวน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงสังคมวิทยา โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม(questionnaire) และเชิงมานุษยวิทยา โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ การวิจัยสนามทางมานุษยวิทยา(anthropological fieldwork)

โดยมีรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้คือ

1. แบบสอบถาม (questionnaire) แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล มีรูปแบบเป็นแบบสอบถามปลายปิด (closed form)

โครงสร้างคำถามในแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของชายชายบริการ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลการปรับตัวและแบบแผนพฤติกรรมของชายชายบริการ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลที่สนคดีต่อตัวเองและอาชีพของชายชายบริการ

2. การวิจัยสนามทางมานุษยวิทยา(Anthropological Fieldwork) การสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล มีรูปแบบเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (opened form) และมีลักษณะการสัมภาษณ์ที่ไม่มีโครงสร้างแน่นอน (unstructured interview)

3.4 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสำหรับการทำวิจัย เป็นอุปกรณ์สำคัญสำหรับการทำวิจัย ดังนั้นการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจึงสำคัญและมีความจำเป็นมาก ก่อนที่ผู้วิจัยจะนำเครื่องมือวิจัยไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้มั่นใจว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพเมื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงซึ่งจะนำไปสู่การได้ผลวิจัยที่ถูกต้อง และเชื่อถือได้มากที่สุด

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดจากทฤษฎีแนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาคัดแปลงเป็นคำถาม ซึ่งได้ทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยพิจารณาจาก

1. ความเที่ยงตรง (Validity)

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นมาแล้วจะนำไปปรึกษากับคณาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมดูแลการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ (pre-test) กับชายชายบริการจากบาร์ 10 แห่ง ๆ ละ 3 ตัวอย่าง รวม 30 ตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมานั้น เนื้อหาสมบูรณ์ และคำถามที่ใช้ผู้ตอบเข้าใจหรือไม่เพียงใด สมควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร เพื่อนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ความเชื่อมั่น (Reliability)

เป็นคุณสมบัติของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือ นั้น ๆ ให้ผลการวัดที่สม่ำเสมอ แน่นอน คงที่ (stability or consistency) มากน้อยเพียงใด ความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พิจารณา จากรูปแบบ Coefficient of Internal Consistency และผู้วิจัยตรวจสอบหรือหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยทั่วไปค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือ (reliability coefficient alpha) เกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ทั่วไป คือ 0.75

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิควิจัย ดังต่อไปนี้ (อ้างถึงใน งามพิศ ตัตย์ตวงวน, 2539: 137)

1. แบบสอบถาม (questionnaire)
2. การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (participant observation)
3. การสัมภาษณ์ผู้ให้ข่าวสำคัญ (key informant interview)
4. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview)
5. การเก็บประวัติชีวิต (life histories)

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูล และได้ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้อง ครบถ้วนของแบบสอบถามทุกฉบับ แล้วได้บันทึกข้อมูลจากแบบสอบถามลงแบบรหัส (coding sheet) ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาประมวลผล และวิเคราะห์ผล ด้วยวิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC (Statistic Package for Social Science) ช่วยในการประมวลผลข้อมูล, วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. วิเคราะห์เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. วิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และนำเสนอ ในรูปตารางประกอบความเรียง
3. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละด้านกับกลุ่มตัวอย่าง และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวางแผนวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การแจกแจงความถี่ (frequencies) เป็นการแจกแจงความถี่คำถามของข้อมูลทั่วไป การปรับตัวและแผนพฤติกรรม ทักษะติดต่ออาชีพและตัวเอง ของผู้ตอบแบบสอบถาม ในต่อละข้อ
2. ค่าร้อยละ (percentage) ของคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปการปรับตัว และแผนพฤติกรรม ทักษะติดต่ออาชีพและตัวเอง ของผู้ตอบแบบสอบถาม ในต่อละข้อ
3. ค่ามัชฌิมเลขคณิต(arithmetic mean) เพื่อวิเคราะห์หาระดับทักษะติดต่ออาชีพและตัวเองว่าสูงหรือต่ำเพียงไร โดยถือว่าเกณฑ์ค่ามัชฌิมเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย ในช่วง 4 – 5 ถือว่ามีทักษะติดต่อตัวเองและอาชีพเห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ย ในช่วง 3 – 4 ทักษะคืออยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ย ระหว่าง 2 – 3 มีความเห็นด้วยน้อย และ ระหว่าง 1 – 2 มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด
4. ไคสแควร์ (Chi-square Test) เพื่อเป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่เนื่องจากค่าไคสแควร์บอกได้แต่เพียงความสัมพันธ์ ดังนั้นจึงได้ใช้ค่าแกมมา(Gamma)ในการหาทิศทางของตัวแปรของตัวแปรระดับ ordinal กับ ordinal เพื่อที่ทราบระดับความสัมพันธ์ของตัวแปร ถ้าค่าแกมมาเข้าใกล้ +1 แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันสูงในทิศทางบวก และ ถ้าค่าแกมมาเข้าใกล้ -1 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันต่ำในทิศทางตรงกันข้าม หลักเกณฑ์การแบ่งเป็น 3 ช่วง ได้แก่ มากกว่า 0.5 ขึ้นไป มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ระหว่าง 0.3 – 0.5 มีความสัมพันธ์กันในระดับกลาง และ ต่ำกว่า 0.3 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และ ในกรณีที่ความสัมพันธ์ของตัวแปรระดับ nominal กับ nominal ค่าครเมอร์ส (Cramer's V) จะถูกนำมาพิจารณาแทน โดยที่มีลักษณะความสัมพันธ์และทิศทาง เช่นเดียวกับค่าแกมมา

การวางแผนวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถาม

วิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบความเรียง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนแยกประเภทข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลมาได้แล้ว ผู้วิจัยจะแยกข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน คือ

- 1) ข้อมูลทั่วไป
- 2) ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัว และแบบแผนพฤติกรรม
- 3) ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่ออาชีพโดยทำเป็นตารางเปล่าไว้ก่อน (dummy table)

2. ขั้นตอนการลงรหัส

3. ขั้นตอนการเข้าตาราง (cross tabulation) คือขั้นตอนของการแจกนับจำนวน ในจำนวนรายการต่าง ๆ ที่ได้แยกประเภทไว้ โดยการแจกนับด้วยมือลงในตารางเปล่า (dummy table) ที่ได้จัดทำเอาไว้

4. จัดทำโปรแกรมเพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต

ไคสแควร์ Gamma และ Cramer's V

5. ประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

ข้อมูลจากการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์

เป็นการวิเคราะห์โดยการพรรณนา และวิเคราะห์เนื้อหา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

เริ่มต้นการศึกษา : ธันวาคม พ.ศ. 2540

สิ้นสุดการศึกษา : มกราคม พ.ศ. 2542

รวมระยะเวลา : 14 เดือน

ระยะเวลา	กิจกรรม
ธันวาคม 2540 ถึง กุมภาพันธ์ 2541 (3 เดือน)	- สำรวจจำนวนบาร์โฮว้ คือคเทลเลจน์ และ กลุ่มประชากร - สำรวจแบบสอบถาม จำนวน 100 ชุด ยกเว้นบาร์โฮว้ที่เลือกเพื่อศึกษา โดยใช้วิธี การวิจัยสนามทางมานุษยวิทยา ในพื้นที่ย่าน สีลม, สุขุมวิท และสะพานควาย
มีนาคม 2541 ถึง ตุลาคม 2541 (8 เดือน)	- การวิจัยสนามทางมานุษยวิทยา บาร์โฮว้สีลม ซึ่งสมมติชื่อบาร์ว่า “ซีซาร์”
พฤศจิกายน 2541 ถึง มกราคม 2542 (3 เดือน)	- สำรวจแบบสอบถาม 150 ชุด ในพื้นที่ ย่านสีลม, สุขุมวิท และสะพานควาย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย